

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΠΟΧΗ e-διακυβέρνηση και e-δημοκρατία

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ελληνική αγορά ως τα πανεπιστήμια και τις πλατείες, η δημοκρατία ευδοκιμεί στους ανοικτούς χώρους. Σε χώρους όπου οι άνθρωποι μπορούν να συζητήσουν, να διαφωνήσουν, να έρθουν σε αντιπαράθεση και σε συμβιβασμό. Αυτό ίσχυε ανέκαθεν και ισχύει και σήμερα. Μόνο οι χώροι έχουν αλλάξει. Εκεί που παλιότερα συναντιόμασταν ανάμεσα σε τοίχους, σήμερα έχουμε μεταφερθεί πίσω από τις οθόνες μας.

Στην εποχή μας, η τεχνολογία μάς δίνει τη δυνατότητα να επιδιώξουμε τους πολλαπλούς στόχους της δημοκρατίας μας: Τον στόχο μιας κοινωνίας χωρίς αποκλεισμούς, όπου οι άνθρωποι δεν μένουν στο περιθώριο ακόμη κι αν δεν είναι ευκατάστατοι ή αν ζουν σε απομονωμένες περιοχές. Τον στόχο της πρόσβασης σε παγκόσμιου επιπέδου υπηρεσίες εκπαίδευσης και υγείας.

Όμως, η τεχνολογία δεν φέρνει μόνο ευκαιρίες, αλλά και κινδύνους, οι οποίοι αποκτούν πολύ χειροπιαστή υπόσταση στη ζωή μας. Ένας από τους πιο προφανείς κινδύνους είναι η δημοκρατία μας να ιδιωτικοποιηθεί και να κατακερμασι-

Ψηφιακή Δημοκρατία

© Μαργκρέτε Βέστεϊγιερ
Εκτελεστική
Αναπρόεδρος
της Ευρωπαϊκής
Επιτροπής

στεί στους μικρούς χώρους και στη ροή των μέσων κοινωνικής δικτύωσης του καθενός μας, χωρίς αμφισβήτηση και διασταύρωση των γεγονότων. Υπάρχει ο κίνδυνος να πιστέψουμε ότι ο κόσμος μας δεν είναι μεγαλύτερος από ό,τι βλέπουμε στο διαδίκτυο. Ή ότι είναι ακόμη πιο μικρός. Και να γυρίσουμε την πλάτη μας στην πολυφωνία που κρατάει ζωντανή τη δημοκρατία μας.

Αυτές είναι οι διαπιστώσεις στις οποίες βασίζεται η προσπάθειά μας να αναπτύξουμε μια ευρωπαϊκή προσέγγιση για την ψηφιοποίηση. Σε όλες τις ψηφιακές πολιτικές εργαζόμαστε για να διασφαλίσουμε εμπιστοσύνη, ανθρωπιά και δικαιοσύνη. Με τον Γενικό Κανονισμό για την Προστασία Δεδομένων θέσαμε τις βάσεις ώστε η δημοκρατία να προφτάσει την τεχνολογία. Ο κανονισμός αυτός υπογραμμίζει τη λογική ότι, ως πολίτες, στο διαδίκτυο έχουμε τα ίδια δικαιώματα που έχουμε κι εκτός διαδικτύου. Το δι-

καίωμα στη λήθη, το δικαίωμα να κατέχουμε και να ελέγχουμε τα δεδομένα μας, να επιλέγουμε αν θέλουμε να μας παρακολουθούν ή όχι.

Ο νόμος περί ψηφιακών υπηρεσιών που προτείναμε πιο πρόσφατα προβλέπει το δικαίωμα για έναν ελεύθερο αλλά ασφαλή διαδικτυακό χώρο, όπου θα είμαστε προστατευμένοι από το παράνομο περιεχόμενο, διατηρώντας την ελευθερία του λόγου μας. Καθιστά τις πλατφόρμες υπεύθυνες για την αφαίρεση παράνομου περιεχομένου, όπως η παρακίνηση σε πράξεις μίσους. Παράλληλα, οι πλατφόρμες είναι υποχρεωμένες να ενημερώνουν τους χρήστες όποτε αφαιρούν αναρτήσεις τους και να τους δίνουν ευκαιρία να ασκήσουν ένσταση αν διαφωνούν.

Οι ισχυρές δημοκρατίες χτίζονται πάνω σε ισχυρές, ανοικτές και δίκαιες αγορές. Διότι, ως καταναλωτές, με κάθε επιλογή που κάνουμε, επηρεάζουμε τα πράγματα. Σκοπός του νόμου περί ψηφια-

■ **ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ** προκλήσεις της ψηφιακής εποχής είναι η εξισορρόπηση ανάμεσα στα δικαιώματα του ατόμου και της κοινότητας. Για να αντιμετωπιστεί η πρόκληση αυτή, το κάθε κράτος οφείλει να θέσει κάποια όρια. Αυτά τα όρια σηματοδοτούν το πού τελειώνει η προστασία του ατόμου στον ψηφιακό κόσμο και πού ξεκινάει η προστασία της κοινότητας. Το καθένα από αυτά τα δικαιώματα έχει το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό ότι τελειώνει εκεί όπου ξεκινάει ένα άλλο δικαίωμα. Το κάθε κράτος πρέπει να επιλέξει και να κρίνει ποιο από τα δύο είναι σημαντικότερο.

Το κοινωνικό συμβόλαιο του Ρουσσώ βασίζεται στην ιδέα ότι το άτομο παραιτείται των φυσικών δικαιωμάτων του για να εξασφαλίσει πολιτική ελευθερία. Σύμφωνα με τους φιλελεύθερους, μόνο η δημοκρατία μπορεί να διασφαλίσει ότι η χάραξη των ορίων δεν περιορίζει τις ελευθερίες των πολιτών. Σήμερα έχουμε το καθήκον να προσδιορίσουμε πού θα πρέπει να θέσουν τα όρια αυτά οι κοινότητές μας, σε πέντε διαφορετικούς τομείς που σχετίζονται με την ιδιότητα του ψηφιακού πολίτη:

1 Η ελευθερία της έκφρασης του ατόμου έρχεται σε αντίθεση προς την ακριβή πληροφόρηση που είναι απαλλαγμένη από ψευδείς ειδήσεις. Από τη μία έχουμε

την προσέγγιση της «Ιεράς Εξέτασης», σύμφωνα με την οποία προτείνονται διάφορων μορφών «υπουργεία αλήθειας», κι από την άλλη έχουμε τους συνωμοσιολόγους που θέλουν να έχουν τη δυνατότητα να ομιλούν. Ενδιάμεσα, μπορούμε να έχουμε ένα δικτυωμένο, μη συγκεντρωτικό σύστημα, μέσω του οποίου να μπορούν να εκτίθενται διαφορετικές απόψεις, να συνδέονται με αποδείξεις γεγονότων που έχουν συμβεί με σεβασμό στο δημοσιευμένο κείμενο και να δίνεται στους χρήστες/αναγνώστες η δυνατότητα να διαμορφώσουν τις δικές τους απόψεις.

2 Η διαδικτυακή κυριότητα των ψηφιακών αγαθών, η πνευματική ιδιοκτησία, έρχεται σε αντίθεση προς την έννοια του κοινού αγαθού. Βασι-

Η εξελισσόμενη ψηφιακή επανάσταση επηρεάζει τον τρόπο λειτουργίας της κοινωνίας και της δημοκρατίας μας. Βιώνουμε μεγάλο μέρος της πραγματικότητας πλέον μέσα από αναρτήσεις στα κοινωνικά δίκτυα και συχνά εισπνέουμε μια εικόνα διαστρεβλωμένη, ψεύτικη, ύποπτη. Μια εικόνα τόσο απλοϊκή, που φαντάζει πιστευτή, ή τόσο εντυπωσιακή, που μαζεύει χιλιάδες like και retweet, απέναντι σε μια αλήθεια που καλείται να δώσει την άνιση μάχη για το αυτονόητο: πίστευε μεν, ερεύνα δε.

Η Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα, με τη Realnews και σε συνεργασία με το Democracy & Culture Foundation κηρύττουν τον πόλεμο στην παραπληροφόρηση και ανοίγουν μια δημόσια συζήτηση περί «Δημοκρατίας στην ψηφιακή εποχή» με τέσσερα διαδοχικά αφιερώματα, από σήμερα έως τις 30 Μαΐου.

Γιώργος Μοσχόβης -
Αν. Επικεφαλής της Αντιπροσωπείας
της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα

Το ψηφιακό κοινωνικό συμβόλαιο: πού θα πρέπει να θέσουμε τα όρια;

© Ντáβιντε Καζαλέτζο
Πρόεδρος της Rousseau
Association και ομιλητής του
Athens Democracy Forum

κό ζήτημα εδώ είναι πώς προσεγγίζουμε την ιδιοκτησία και ποια βιώσιμα επιχειρηματικά μοντέλα μπορούμε να επινοήσουμε ώστε οι άνθρωποι να διατηρούν το κίνητρο να δημιουργούν και να αξιοποιούν όσα έχουν δημιουργήσει οι άλλοι.

3 Το δικαίωμα της ανωνυμίας στις διαδικτυακές μας δραστηριότητες πρέπει να εξισορροπείται με την ασφάλεια της κοινότητας και τη δυνατότητα εντοπισμού όσων παραβαίνουν τον νόμο. Το εξαιρετικά λεπτό όριο μεταξύ της καταστολής και της επιβολής του νόμου συχνά συνδέεται με συζητήσεις σχετικά με τη δυνατότητα χρήσης τεχνολογιών VPN ή TOR για τελείως ανώνυμη περιήγηση. Καθώς δεν υπάρχει σαφής καθοδήγηση από τα κράτη, ιδιωτικές εταιρείες έχουν αρχίσει να επιβάλλουν την άποψή τους, μη επιτρέποντας, για παράδειγμα, τη χρήση του Netflix ή του BBC iPlayer μέσω VPN.

4 Το δικαίωμα του ατόμου στη λήθη για στοιχεία που το αφορούν και τα οποία θέλει να ξεχαστούν συγκρούεται με το δικαίωμα ιστορικής μνήμης της κοινότητας. Μπορεί να είναι σημαντική η διατήρηση για πάντα μιας αναζήτησης που αφορά ένα πρόσωπο που διέπραξε τρομοκρατική επίθεση, αλλά ίσως είναι σκόπιμη η διαγραφή ενός μικρού παραπτώματος που διέπραξε κάποιος όταν ήταν έφηβος. Μέσα στην πρώτη πενταετία από τότε που τέθηκε σε ισχύ η νομοθεσία της Ε.Ε. για την ιδιωτικότητα, αφαιρέθηκαν 3 εκατ. σύνδεσμοι από τη μηχανή αναζήτησης της Google κατόπιν σχετικού αιτήματος, ενώ στο 56% των περιπτώσεων η Google αρνήθηκε να αφαιρέσει συνδέσμους. Το αξιοπερίεργο είναι ότι ακόμη και οι αρχές προστασίας προσωπικών δεδομένων κάποιων χωρών εισέπραξαν αρνητικές απαντήσεις από την Google.

5 Το δικαίωμα μηδενικής γνώσης των διαδικτυακών δραστηριοτήτων του ατόμου συνήθως έρχεται σε αντίθεση με την ανάγκη να είναι δυνατή η συγκέντρωση στοιχείων για δημόσια χρήση. Μπορεί να μη σας πειράζει να καταγραφεί και δημοσιοποιηθεί η διαδρομή που κάνατε με το ποδήλατο μέσα στην πόλη, προκειμένου το δημοτικό συμβούλιο να μπορέσει να εντοπίσει βασικές διαδρομές για τη χάραξη νέων ποδηλατόδρομων. Πολλοί άνθρωποι όμως πιστεύουν ότι τα δεδομένα GPS που δίνουμε με τα κινητά μας δεν πρέπει να διατίθενται από τις εταιρείες τηλεπικοινωνιών για εμπορική χρήση. Στην Ευρώπη οι εταιρείες μπορούν να πωλούν ταυτόχρονα τουλάχιστον επτά σύνθετα σήματα κινητού, π.χ. για να ξέρουν ποια καταστήματα επισκεφθήκατε και με ποια σειρά.

Καμία χάραξη ορίων δεν είναι λανθασμένη αν αποφασιστεί από την κοινότητα. Το μόνο σφάλμα που μπορούμε να διαπράξουμε είναι να υποτιμήσουμε τη σημασία της, αφήνοντας έτσι τις εταιρείες να αποφασίσουν για εμάς.

Σε συνεργασία με

ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ ΤΟΥ ATHENS
DEMOCRACY FORUM

Αντιπροσωπεία στην Ελλάδα

κών υπηρεσιών που προτείνουμε πριν από λίγους μήνες είναι ακριβώς να προστατεύσει αυτή την ελευθερία επιλογής. Επιβάλλει στις μεγάλες ψηφιακές πλατφόρμες σαφείς υποχρεώσεις να διατηρούν ανοιχτές τις πύλες των διαδικτυακών τους αγορών. Οπότε, ως καταναλωτές διατηρούμε τις επιλογές μας.

Η διαφύλαξη της δημοκρατίας στο διαδίκτυο βρίσκεται στο επίκεντρο της προσπάθειάς μας για ασφαλή, αξιόπιστη και ανθρωποκεντρική τεχνική νοημοσύνη. Το νομικό πλαίσιο που προτείνουμε προβλέπει την απαγόρευση κάθε χρήσης της τεχνικής νοημοσύνης που αντιβαίνει τα θεμελιώδη δικαιώματα και αρχές μας. Για παράδειγμα, συστήματα τεχνητής νοημοσύνης που θα μπορούσαν, μέσω τεχνικών που απευθύνονται στο υποσυνείδητο, να βλάψουν σωματικά ή ψυχολογικά. Ή κάθε μορφής εφαρμογές κοινωνικής βαθμολόγησης που κατατάσσουν τους ανθρώπους βάσει της κοινωνικής τους συμπεριφοράς.

Όλες μαζί, οι πρωτοβουλίες που προτείνουμε συμβάλλουν στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής ψηφιακής ιθαγένειας. Σήμερα, οι Ευρωπαίοι πολίτες έχουν κοινά ψηφιακά δικαιώματα. Φιλοδο-

ξούμε να κάνουμε ένα ακόμη βήμα και να προσφέρουμε σε όλους τους Ευρωπαίους πολίτες τον ίδιο τύπο ψηφιακής ταυτοποίησης. Ένα ενιαίο, αξιόπιστο και ασφαλές διαδικτυακό «δελτίο ταυτότητας», χάρη στο οποίο ο καθένας μας θα μπορεί να γραφτεί στο πανεπιστήμιο, να ανοίξει τραπεζικό λογαριασμό ή να έχει πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στις άλλες χώρες της Ε.Ε. Όλα αυτά, με την εγγύηση ότι δεν θα γίνεται κατάχρηση των δεδομένων μας. Ένα πράγμα είναι βέβαιο. Τόσο εντός όσο και εκτός διαδικτύου, η δημοκρατία χρειάζεται ανοιχτούς δημόσιους χώρους, στους οποίους ο καθένας να μπορεί να συμμετέχει τηρώντας τους κοινούς μας κανόνες.

Η τεχνολογία μάς δίνει την ευκαιρία να συμμετάσχουμε στις δημοκρατικές συζητήσεις πιο ενεργά από ποτέ. Αρκεί να διατηρήσουμε τον χώρο του διαδικτύου ανοιχτό στον ελεύθερο διάλογο και στις πολλαπλές επιλογές. Και αρκεί να έχουμε κατά νου ότι στη ζωή υπάρχουν πολύ περισσότερα πράγματα από όσα μπορούμε να δούμε στο διαδίκτυο.

γράφει

ο ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ*

*Υπουργός Επικρατείας και Ψηφιακής Διακυβέρνησης

Προς ένα νέο ψηφιακό μετασχηματισμό

■ **ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΑ** αποδεκτό ότι ο ψηφιακός μετασχηματισμός συνιστά μια διαρκή πρόκληση για όλες τις χώρες. Ανεξάρτητα από την πρόοδο που έχουν καταγράψει μέχρι στιγμής, η ανάδειξη νέων τεχνολογικών δυνατοτήτων και η εμφάνιση νέων αναγκών μεταβάλλουν τα δεδομένα, τα ζητούμενα και τη θέση κάθε χώρας στην κατάταξή της ως προς τις ψηφιακές της επιδόσεις.

Επί χρόνια, όλοι οι σχετικοί δείκτες κατέτασσαν την Ελλάδα στις τελευταίες θέσεις μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό που όλοι αντιλαμβανόμασταν ως εκκρεμότητα, η πανδημία και η έκτακτη συνθήκη στην οποία υποχρεωθήκαμε να προσαρμοστούμε, το κατέστησαν αναγκαιότητα. Και η άμεση ανταπόκριση του κράτους και της κοινωνίας των πολιτών σε αυτή την αναγκαιότητα αναβάθμισε αυτόματα τη θέση και τις προοπτικές μας.

Η αναβάθμιση αυτή έρχεται σε μια ιδιαίτερα ευνοϊκή συγκυρία, καθώς ο ψηφιακός μετασχηματισμός αποτελεί έναν από τους κεντρικούς πυλώνες του Ταμείου Ανάκαμψης. Έτσι, αξιοποιώντας τους πόρους αυτού του σύγχρονου «σχεδίου Μάρσαλ», η Ελλάδα έχει την ευκαιρία να πολλαπλασιάσει τη δυναμική της, υλοποιώντας ακόμα περισσότερες ψηφιακές πρωτοβουλίες και ανατροφοδοτώντας έτσι έναν ενάρετο κύκλο ψηφιακής προόδου. Γίνεται, λοιπόν, κατανοητό ότι ο ψηφιακός μετασχηματισμός δεν είναι απλά ένας κινητήριο μοχλός, αλλά μια τεράστια ευκαιρία της χώρας να περάσει ομαλά και με ταχύτητα στην Τέταρτη Βιομηχανική Επανάσταση. Σε μια ευνομούμενη πολιτεία, χωρίς αποκλεισμούς και διακρίσεις, οι ψηφιακές υπηρεσίες του Δημοσίου λειτουργούν προς την κατεύθυνση της εδραίωσης της ισότητας, καθώς εξυπηρετούν κατ' εξοχήν τους πολίτες που έχουν περισσότερες ανάγκες. Ένα άτομο με αναπηρία, ο κάτοικος ενός ακριτικού νησιού, μια εργαζόμενη μητέρα αποκτούν πλέον ένα σημαντικό παράγοντα διευκόλυνσης της καθημερινότητάς τους. Γι' αυτό και η Ενιαία Πύλη Δημοσίου gov.gr ήταν εξ αρχής ο βασικός πυλώνας της στρατηγικής μας. Σχεδιάστηκε με τη φιλοσοφία ότι «το κράτος είναι ένα και ως ένα πρέπει να λειτουργεί».

Αρχικά, τον Μάρτιο του 2020, στο gov.gr συγκεντρώθηκαν 501 ψηφιακές υπηρεσίες που παρέχει το ελληνικό Δημόσιο. Αυτή τη στιγμή, οι υπηρεσίες είναι 1.151 και αυξάνονται καθημερινά. Οι περισσότερες από τις διαδικασίες που οδηγούσαν τους πολίτες στις ουρές κάποιας δημόσιας υπηρεσίας ψηφιοποιήθηκαν: εξουσιοδότηση, υπεύθυνη δήλωση, πιστοποιητικά δημοτολογίου και ληξιαρχικές πράξεις πλέον εκδίδονται ψηφιακά. Απόδειξη της ανταπόκρισης από πλευράς των πολιτών αποτελεί η εκτίναξη των ψηφιακών συναλλαγών από τα σχεδόν 9 εκατομμύρια του 2018 στα 94 εκατομμύρια του 2020.

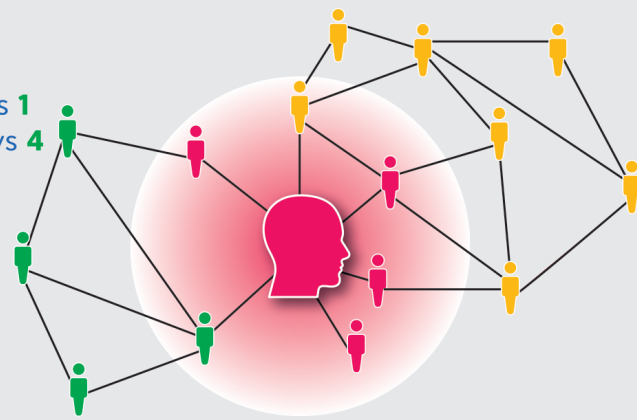
Παράλληλα με την ενδυνάμωση της καθημερινότητας των πολιτών, διαχειριστήκαμε με επιτυχία δύο σημαντικές προκλήσεις, μια υγειονομική και μια αμιγώς τεχνολογική - τον εμβολιασμό και τη μετάβαση στο 5G. Ως προς τον εμβολιασμό, η Ελλάδα διαθέτει ένα πλήρως ψηφιακό σύστημα για το κλείσιμο των ραντεβού, δείχνοντας ταυτόχρονα μέριμνα για τη σύνδεση της πλατφόρμας με πλήθος φυσικών σημείων επαφής που καλύπτουν το σύνολο της επικράτειας. Οσον αφορά το 5G, η χώρα ολοκλήρωσε εμπρόθεσμα μια πολύ απαιτητική δημοπρασία φάσματος, συνδυάζοντας το υψηλό τίμημα με την προοπτική ταχείας ανάπτυξης των δικτύων - κάτι που αποδεικνύεται από την τρίτη θέση στην Ε.Ε. που μας κατατάσσει το Παρατηρητήριο 5G. Η εμπιστοσύνη προς το ψηφιακό κράτος χτίζεται όταν αυτό ανταποκρίνεται στις καθημερινές ανάγκες των πολιτών, δημιουργεί τις κατάλληλες προοπτικές για το μέλλον τους και προάγει το αίσθημα ασφάλειας. Αυτό που πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας όσοι σχεδιάζουμε δημόσιες πολιτικές είναι ότι, αν τις προηγούμενες δεκαετίες το δυσκίνητο κράτος ήταν πρόβλημα για τους πολίτες του, πλέον στο διεθνοποιημένο περιβάλλον που ζούμε είναι περισσότερο πρόβλημα για τον ίδιο του τον εαυτό - και, ακριβώς γι' αυτό πρέπει να αλλάξει. Τους τελευταίους μήνες, χάρη στην πυκνότητα των γεγονότων, το ελληνικό κράτος και οι πολίτες αποκτούν με ταχείς ρυθμούς ιστορική και θεσμική εμπειρία, εφόδια απαραίτητα για να πετύχουμε την αναγκαία μετάβαση χωρίς να αφήσουμε κανέναν πίσω. Πέρα από το να αποκτούμε αυτοπεποίθηση, αυτό που μας διδάσκει κάθε επιτυχημένη πρωτοβουλία είναι ότι το νέο κοινωνικό συμβόλαιο πρέπει να είναι ψηφιακό όχι για να αλλάξει η φύση του, αλλά για να διατηρηθεί η ισχύς του.

Στα δίκτυα, τα χρώματα αντιπροσωπεύουν τις πολιτικές πεποιθήσεις. Οι άνθρωποι που έχουν κοινές πεποιθήσεις είναι πιο διασυνδεδεμένοι από όσους δεν έχουν κοινές πεποιθήσεις.

Κατά συνέπεια, όσοι ανήκουν σε μειονότητα μπορεί να υπερεκτιμήσουν το μέγεθος της ομάδας τους. Αντίθετα τα μέλη της πλειονότητας ενδέχεται να υποτιμήσουν το μέγεθός τους ή το παραβλέπουν τελείως.

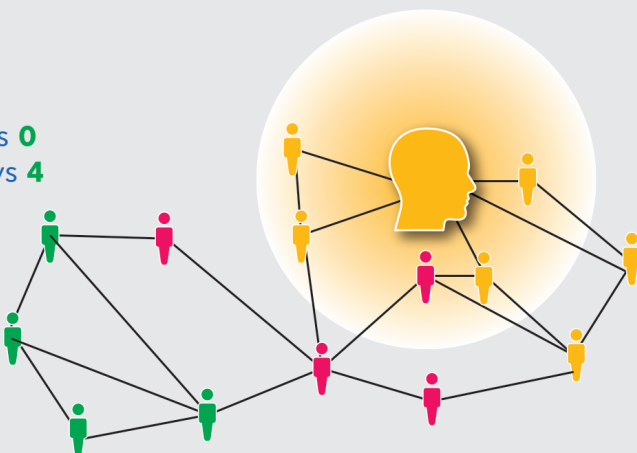
Μειοψηφία

Υποκειμενικά: 4 vs 1 vs 1
Αντικειμενικά: 5 vs 7 vs 4

Πλειοψηφία

Υποκειμενικά: 4 vs 1 vs 0
Αντικειμενικά: 7 vs 5 vs 4

Baldini, G., Barrero, J., Chaudron, S., Coisel, I., Draper Gil, G., Duch Brown, N., Eulaerts, O., Geneiatakis, D., Hernandez Ramos, J., Joanny, G., Junklewitz, H., Kampourakis, G., Kerckhof, S., Kounelis, I., Lewis, A., Martin, T., Nai Fovino, I., Nativi, S., Neisse, R., Nordvik, J., Papameletiou, D., Reina, V., Ruzzante, G., Sanchez Martin, J., Sportiello, L., Steri, G. and Tirendi, S., Cybersecurity, our digital anchor, Nai Fovino, I., Barry, G., Chaudron, S., Coisel, I., Dewar, M., Junklewitz, H., Kampourakis, G., Kounelis, I., Mortara, B., Nordvik, J. and Sanchez Martin, J. editor(s), EUR 30276 EN, Publications Office of the European Union, Luxembourg, 2020, ISBN 978-92-76-19957-1 (online).